

— Пи, пи, пи! Дарке, я и ти заспи! Крякътъ всички гжски, сѣкашъ се разговарятъ.

— Ка, ка, ка! За насъ недѣй плака!

Крякътъ гжскитѣ и се отдалечаватъ къмъ срѣщния брѣгъ на рѣката, гдѣто има ниви и градини. Искатъ пакости да правятъ.

— Пи, пи, пи! Мирни стойте, добри гжски. Нѣмамъ врѣме да ви гоня, рѣка нѣма гдѣ да гажя... Пи, пи, пи! Па и Златка сладко спи!... При кого ще я оставя, кой ще я бави, кой ще я пази отъ брѣгъ да не падне, — да се не удави?..

— На, на на! Хей, сега ще да стана! Зрънца ще да прѣсна на тази поляна; ехъ, че сладичко ще ви нахраня!..

Разбраха, сѣкашъ, гжскитѣ думитѣ на Дарка и бързо надирѣ се върнаха.

Тя ги нахрани.

Тѣ отново почнаха да си пасатъ трѣвица и послѣ да се къпятъ въ бистрата водица...

Златка се събуди и почна да си тананика една хубава пѣсенчица. Тя бѣше си я измислила самичка:

„Гуси, гусенца,
Мили дружченца,
Ехъ, че сте бѣли,
Гойни, дебели,
С'крака — лопати,
С'крилѣ — хвѣркати,
С'клѣвки червени,
Незакривени...“

Па, па, па, па, пакъ!
Едриятъ гжсакъ,
Що се надува
И прѣдъ васъ плува,
Па, па, па, па, пакъ!
Е добъртъ юнакъ!..

А гжскитѣ, като чуха тоя милъ дѣтински гласъ, изедно изкрякаха:

„Па, па, па, па, па! Мила Златка се наспа!..“

Георги.